

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 3. Sext. Cæcilius quid responderit ad ea quæ Faunorinus contra legem talionis obiecorat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

in eadem fenestra obdormiat, meq; inibi transiuntem desuper cadens obruat. Quam conditionem & talionem, cùm acceptare nolle^t actor, potiusque occisum inultum censeret relinquendum, quām tantò vitam suam proscribendam, totum judicium desit in cachiⁿnos. Hæc talia cum ijs, quæ Fauorinus disputauit, obijci possunt contra legem talionis.

§. III.

Sex. Cæcilius quid responderit ad ea, quæ Fauorinus contra legem talionis obiecerat?

Ad quæ Sex. Cæcilius in disciplina juris atque legibus populi Romani noscendis interpretandisque, scientia, vsu, auctoritateq; illustris, amplexus vtrāque manu Fauorinum, præter cætera, sic respondit: Maiores nostri quibusdam iniurijs talionem quoque apposuerunt, quam quidem tu talionem, vir optime, iniquius paulò insectatus es: ac ne consistere quidem dixisti, lepida quādam solertia verborum: quoniam talioni par non sit talio: neque rumpi membrum facile posit ad alterius rupturæ (ut ait tu) aequilibrium. Verum est, mihi Fauorine, talionem ratissimam fieri difficillime. Sed decemviri minuere atq; extinguere volentes huiuscmodi violentiam pulsandi atque ladendi,

B

cc

eo quoq_z metu coērcendos esse homines putau-
runt; neq_z eius, qui membrum alteri rupisset, &
pacisci tamen de talione redimenda nollet, tan-
tam esse habendam rationem arbitrati sunt: ut
an prudens imprudensq_z rupisset, spectandum
putarent, aut talionē in eo vel ad amissim & qui-
pararent, vel in librili perpenderent: sed potius
eundem animum eundemq_z imperum in eādem
parte corporis rumpendi, non eundem quoque
casum exigi voluerunt, quoniam modus volun-
tatis prestari posset: casus ictus non posset. Quod
si ita est, ut dico, ut & ipse aequitatis habitus de-
monstrat: taliones illæ tua reciprocæ argutiores
profecto, quam veriores fuerunt. Sed quoniam
acerbum quoque esse hoc genus pœna putas: qua,
obsecro te, ista acerbitas, si idem fiat in te, quod
tute in alio feceris: præsertim cùm habeas fa-
cilitatem pacisciendi: & non necesse sit pati talio-
nem, nisi eam tu elegeris? quod edictum autem
prætorium de astimandis iniurijs probabilius esse
potest? nolo hoc ignores, hanc quoque ipsam ta-
lionem ad estimationem judicis redigi necessariò
solitam. Nam si reus, qui depacisci noluerat,
judici talionem imperanti non parebat: astima-
tâ lite Iudex hominem pecunia damnabat. At-
que ita, si reo & pactio grauis, & acerbatio vi-
sa fuerat, severitas legis ad pecunia multam re-
dibat. Ita Sex. Cæcilius,

§, IV.